Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 903
Vineri 21 decembrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Citiți în pag. 3-a:

La baza succeselor — întocmirea unui plan de producție mobilizator

— Din experiența gospodăriei agricole colective „23 August”, comuna Feldioara, regiunea Brașov —

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A LEGUMICULTORILOR

În zilele de 17 și 18 decembrie s-au desfășurat la Arad lucrările consfătuirii pe țară a legumicultorilor, organizată de Consiliul Superior al Agriculturii și Consiliul agricol regional Banat. Scopul consfătuirii a fost de a face un schimb de experiență în vederea generalizării în întreaga țară a metodelor înaintate folosite de lucrătorii din zona legumicolă Arad.

La lucrările consfătuirii au participat tovarășii Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Bucur Șchiopu și Ștefan Nicolae, vicepreședinți ai Consiliului Superior al Agriculturii, reprezentanți ai unor ministere și ai altor instituții economice, cadre de conducere din consiliile agricole regionale și raionale, președinți de gospodării colective, ingineri și brigadieri din unitățile agricole socialiste din toate regiunile țării, oameni de știință din agricultură, conducători ai organelor regionale și locale de partid și de stat.

Consfătuirea a fost deschisă de tovarășul Petre Blajovici, prim-secretar al Comitetului regional Banat al P.M.R.

Tovarășul inginer Constantin Anderca, președintele Consiliului agricol regional Banat a prezentat un referat cu privire la rezultatele obținute în dezvoltarea bazinului legumicol Arad și posibilitățile de extindere a experienței cîștigate de legumicultorii de aici în întreaga țară. Astfel, pe baza măsurilor agrotehnice aplicate, anul acesta în acest bazin legumicol s-a obținut o producție totală de 47 500 tone legume, cu peste 17 000 tone mai mult decît era prevăzut. Recoltele medii realizate sînt de 18 400 kg legume la hectar, cele mai bune rezultate fiind dobîndite de colectiviștii din Macea, Curtici, Dorobanți și Aradu Nou. S-a subliniat de asemenea, că în acest an s-au aplicat în unitățile agricole socialiste specializate în cultura legumelor o serie de noi metode.

La discuțiile care au urmat au luat cuvîntul numeroși legumicultori fruntași și ingineri, președinți de G.A.C. care au împărtășit din experiența obținută în sporirea producției de legume, îndeosebi a celor timpurii.

Tov. Ștefan Nicolae, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, șeful secției hortiviticole, a făcut o serie de recomandări privind dezvoltarea legumiculturii în toate regiunile țării, în lumina sarcinilor trasate de partid și guvern.

In încheierea lucrărilor consfătuirii, tov. Petre Blajovici, prim-secretar al Comitetului regional Banat al P.M.R., a arătat că schimbul de experiență organizat cu acest prilej va contribui la generalizarea metodelor avansate în vederea dezvoltării sectorului legumicol în toate regiunile țării.

Cum sprijinim dezvoltarea creșterii animalelor

Ing. DUMITRU BUDURUȘ
vicepreședintele consiliului agricol raional Muscel

În raionul Muscel, datorită condițiilor pedoclimatice specifice, creșterea animalelor constituie o ramură importantă a agriculturii. Consiliul agricol raional, sprijinit de comitetul executiv al sfatului popular, și avînd îndrumarea permanentă a comitetului raional de partid, acordă o deosebită atenție punerii în valoare a tuturor posibilităților de dezvoltare a creșterii animalelor proprietate obștească. Comparativ cu anul 1961, în acest an efectivele de animale proprietate obștească a gospodăriilor agricole colective au crescut. Gospodăria colectivă din Valea Mare, bunăoară, a realizat o încărcătură la suta de hectare de 51 bovine din care 17 vaci, 116 ovine, 27 porcine. Fermele de animale ale gospodăriei colective din Lerești numără peste 400 bovine, 1 700 ovine și mulți porci. Creșterea efectivului de animale în gospodăriile colective s-a realizat pe două căi principale și anume: din prăsilă proprie și prin cumpărări. Consiliul agricol a sprijinit efectiv consiliile de conducere ale gospodăriilor colective să-și cumpere animale, organizînd cu I.S.A.A.R.-ul tîrguri de vite în comunele mari. Comisiile de cumpărare împreună cu inginerii zootehnici și medicii veterinari au îndemnat pe colectiviști să-și procure animale numai din rase superioare. Pe de altă parte, gospodăriile colective au fost îndrumate să rețină din prăsilă proprie animalele cele mai bine dezvoltate și cu însușiri de producție bune.

In scopul asigurării unei bune reproducții la toate speciile, secția creșterea animalelor din cadrul consiliului agricol raional, în colaborare cu centrul de însămînțări artificiale Mihăești, a luat măsuri de asigurare a numărului de reproducători necesari, și a extins în tot raionul rețeaua de însămînțări artificiale. Procentul mediu de fecunditate la vaci de pildă a fost de 88 la sută, iar cel de natalitate de 80 la sută. Prin folosirea pe scară largă a însămînțărilor artificiale s-au îmbunătățit și ameliorat rasele de animale existente ajungînd la un procent de brunizare la taurine de 90 la sută, iar la ovine rasa țigaie este circa 50 la sută. La însămînțările artificiale la ovine s-au folosit berbeci din rase superioare cum sînt: merinos de Stavropol, merinos de Caucaz și rasa țigaie de munte. De asemenea, pentru îmbunătățirea rasei la porcine, prin grija consiliului agricol s-au adus de la stațiunea I.C.Z. Bonțida-Cluj 30 vieri din rasa Landracee, care au fost repartizați la fiecare gospodărie colectivă în scopul asigurării montei la scroafe. Concomitent cu sporirea efectivului de animale a crescut și producția de lapte, lînă, carne. Producția de lapte pe cap de vacă furajată a ajuns în acest an la circa 2.000 l. Gospodăria colectivă din Cîmpulung, bunăoară, a realizat o producție de 2 100 l, iar cea din Lerești 2.000 l. lapte pe cap de vacă furajată, iar la oi cîte 41 l. lapte pe cap de oaie.

Din activitatea consiliilor agricole

În afară de acestea, consiliul agricol a îndrumat consiliile de conducere ale gospodăriilor colective să numească în sectorul zootehnic pe cei mai harnici și pricepuți colectiviști. De asemenea, consiliul agricol a organizat mai multe schimburi de experiență la gospodăriile colective cu ferme de animale bine dezvoltate. La schimbul de experiență care a avut loc la Bălilești, de exemplu, au participat brigadieri zootehnici, îngrijitori-mulgători și colectiviști fruntași. Colectiviștii care lucrează în sectorul zootehnic au văzut aci cum e respectat programul de grajd, cum se face furajarea vacilor de lapte în raport cu producția obținută, cum se face alăptarea cu biberonul a vițeilor și multe alte lucruri interesante privitoare la creșterea animalelor.

O problemă de mare importanță care a preocupat consiliul agricol a fost asigurarea furajelor pentru iarnă și furajarea rațională a animalelor. În acest an gospodăriile colective din raionul Muscel au însilozat mari cantități de furaje. În momentul de față consiliul agricol îndrumă gospodăriile colective să folosească rațional furajele existente și să înlăture orice risipă. În acest scop în fiecare gospodărie s-au trimis specialiști din cadrul secției de creșterea animalelor, care împreună cu consiliile de conducere ale gospodăriilor colective au întocmit balanțe furajere reale, pe baza nutrețurilor existente.

Pentru asigurarea în bune condiții a cazării animalelor, gospodăriile colective au fost ajutate de către organele de specialitate numite de consiliul agricol. Tot în acest scop consiliul a sprijinit gospodăriile în procurarea materialelor de construcții necesare ca: ciment, fier beton, cherestea etc. prin O.R.A.D. In acest raion au fost construite numeroase obiective zootehnice. Printre acestea se numără 23 grajduri de bovine, 7 saivane, 5 maternități pentru scroafe etc. De asemenea, în munte s-au construit 3 stîne-model și 4 adăposturi pentru taurine.

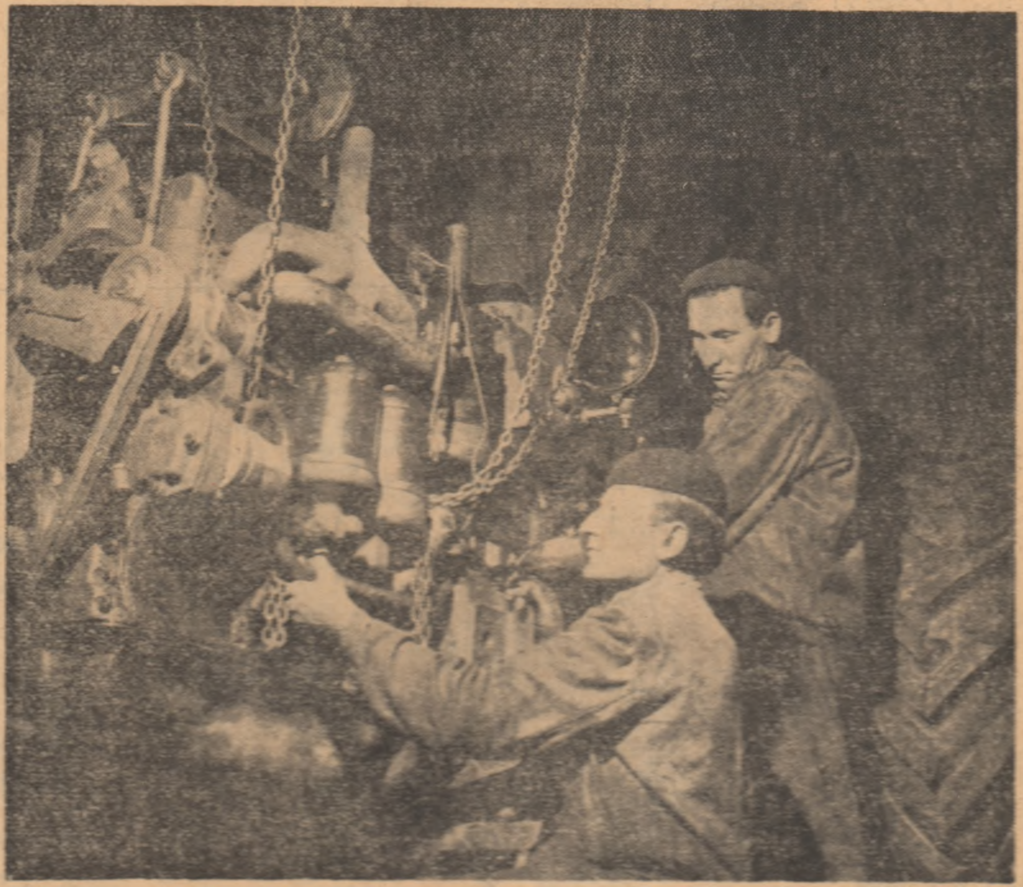
Pentru anul 1963 consiliul agricol Muscel și-a propus sporirea efectivelor de animale, astfel ca gospodăriile colective rămase în urmă să ajungă pe cele fruntașe. Densitatea medie de animale la suta de hectare să fie în anul următor de 40 capete bovine din care 20 să fie vaci de lapte, 100 ovine, 30 porcine.

Avînd multe plantații de pomi și baza meliferă asigurată, o atenție deosebită o va acorda consiliul agricol dezvoltării apiculturii.

De asemenea, se va continua într-un ritm intens acțiunea de ameliorare și îmbunătățire a raselor de animale, precum și de întreținere a pășunilor și fînețelor prin grăpări, curățiri și aplicarea îngrășămintelor.

XV — În întîmpinarea ANIVERSĂRII REPUBLICII

1947 — 1962

Mecanizatorii de la S.M.T. Carei, regiunea Maramureș, în întrecerea socialistă desfășurată în cinstea zilei de 30 Decembrie obțin rezultate tot mai bune la repararea utilajului agricol necesar în muncile de primăvară. Iată-i în fotografie pe mecanizatorii Varga Ștefan și Nagy Abel lucrînd la demontarea unui motor de tractor.

S. M. T.-urile au depășit planul anual de producție

Stațiunile de mașini și tractoare au realizat planul anual de producție în proporție de 111 la sută.

Încheierea colectivizării agriculturii a permis S.M.T.-urilor să folosească mai rațional tractoarele și mașinile agricole, să execute un volum sporit de lucrări la un nivel agrotehnic superior și într-un timp mai scurt decît în anii trecuți. Mecanizatorii au semănat în primăvara acestui an porumb pe o suprafață cu 40 la sută mai mare, volumul lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare depășind cu 50 la sută pe cel din anul trecut, iar recoltarea păioaselor cu 55 la sută. De asemenea, S.M.T.-urile au efectuat arături de toamnă pe suprafețe mult mai mari decît anul trecut.

PENTRU SĂNĂTATEA OAMENILOR MUNCII DE LA SATE

În anii regimului democrat-popular au fost asigurate condiții materiale tot mai bune pentru ocrotirea sănătății populației de la sate. Numărul spitalelor sătești este acum de peste două ori mai mare decît în anul 1944. În mediul rural funcționează în prezent peste 2 700 de circumscripții medicale. Astăzi peste 1 900 de case de nașteri, inexistente în trecut, cu peste 3 500 de paturi, asigură femeilor de la sate posibilitatea de a naște sub o îngrijire medicală calificată. De o deosebită grijă se bucură copiii. Pentru ei au fost create staționare, iar în cadrul spitalelor sătești secții speciale.

Dacă în anul 1938 în mediul rural un medic revenea la peste 8 000 de locuitori, în prezent la sate revine un medic la mai puțin de 2 000 de locuitori. Din acest punct de vedere, țara noastră se situează înaintea a numeroase țări occidentale, printre care Franța și Belgia.

Ca urmare a complexului de măsuri medico-sanitare aplicate în ultimii ani, mortalitatea generală în mediul rural a scăzut la 9,3 la mie, cu mai mult de jumătate față de anul 1938.

Spectacole pentru colectiviști

Secția pentru sate a Teatrului de stat din Bacău, care prin spectacolele puse în scenă a cucerit încă de la înființarea sa în anul 1958 prețuirea a mii de spectatori, a prezentat pînă acum, în fața a peste 340 000 de colectiviști, 800 spectacole cu piese inspirate din viața nouă și preocupările satului contemporan. De un mare succes s-au bucurat spectacolele cu piesa „Îndrăzneala” de Gh. Vlad, susținute în comunele Borlești, Dulcești, Podoleni, Răcăciuni, Roznov și altele.

În zilele în care pe scena din Bacău sînt programate spectacole speciale pentru colectiviști, cele două autobuze aparținînd teatrului se deplasează în comunele din jurul orașului și-i aduc aici pe numeroșii amatori de artă. Astfel, la matineele de sîmbătă și duminică, precum și la spectacolele de seară cu piesa „Ecoul îndepărtat” de Sava Golovanivski și altele din actuala stagiune au luat parte colectiviști din comunele Buhoci, Hemeiuș, N. Bălcescu, Letea Veche etc.

Se înfrumusețează satele dobrogene

Prin grija partidului și guvernului nostru, satele și comunele raionului Istria își schimbă înfățișarea de la o zi la alta, devenind tot mai frumoase. Pe lîngă minunatele construcții ridicate în ultimii ani ca: cămine culturale, dispensare etc., a pătruns în sate și lumina electrică. Numai în ultimii 2 ani au fost racordate la rețeaua electrică de înaltă tensiune un număr de 15 sate și comune printre care: Fîntînele, Baia, Panduru, Beidaud, Babadag și Mihai Bravu. Nu cu mult timp în urmă, și colectiviștii din comuna Zebil au trăit clipe emoționante. Comuna lor a fost electrificată.

Tot mai mulți locuitori din satele și comunele raionului nostru își instalează în casele lor becuri electrice, în locul lămpilor de petrol. Acum în sute și mii de case cîntă aparatul de radio sau există televizor.

C. DOLINARU
corespondent

Consiliul de conducere al gospodăriei colective din comuna Urziceni, regiunea Maramureș, dezbate principalii indicatori de plan pe anul 1963.

Conferințe la peste 300 de cămine culturale

La căminele culturale din regiunea Oltenia în școli și la cluburile întreprinderilor au loc numeroase manifestări cultural-artistice consacrate celei de-a 15-a aniversări a Republicii. La peste 300 cămine din satele regiunii s-au expus pînă în prezent conferințele „Țara întreagă, un imens șantier”, „Bunăstarea poporului, țelul suprem al politicii P.M.R.”.

1.200.000 lei venituri din legumicultură

Gospodăria agricolă colectivă „1 Mai” din satul Purcelești, comuna Bolotești, raionul Panciu, numără 6 ani de la înființare.

Ramura principală de producție la această unitate o constituie viticultura. Ea aduce gospodăriei peste 80 la sută din veniturile bănești.

Alături de sectorul viticol, în ultimii ani colectiviștii au adăugat o nouă ramură de producție și anume, legumicultura.

Pe lîngă o bună parte din terenurile gospodăriei curge rîul Putna. Avînd la dispoziție apa ca important factor în ridicarea producțiilor la ha, consiliul de conducere al gospodăriei s-a preocupat cu grijă de valorificarea prin irigație a unei însemnate suprafețe.

— Apa rîului Putna avem posibilitatea s-o folosim prin cădere liberă, deci nu investim nici un ban în instalații de irigație speciale sau moto-pompe. Apa vine singură. Noi avem datoria să o dirijăm pe canale anume făcute printre rîndurile de plante, mi-a spus comunistul Ion Cernea, președintele gospodăriei.

Colectiviștii au pornit cu hărnicie la treabă și rezultatele nu au întîrziat să se arate. Anul trecut, bunăoară, cele 15 ha cultivate cu legume și zarzavaturi au adus gospodăriei colective un venit bănesc de 450.000 de lei.

Avantajele cultivării legumelor au determinat pe colectiviști să extindă în acest an grădina de legume la 20 ha, din care 8 ha cu ceapă, 4 ha cu roșii timpurii, 3 ha cu ardei, restul cu varză, castraveți, vinete. Planul de producție prevede obținerea din valorificarea produselor legumicole a unui venit bănesc de 650.000 de lei. Executînd la timp și în bune condiții lucrările agrotehnice cerute de legume, gospodăria a obținut rezultate frumoase. De pildă, de pe cele 4 ha cultivate cu roșii, colectiviștii au realizat o producție de 40.000 kg la ha.

Recolte mari au obținut colectiviștii și la cultura cepei. De pe cele 8 ha cu ceapă s-a obținut o producție de 40 vagoane.

Printre lucrările agrotehnice importante care au dus la dobîndirea unei asemenea producții se numără: pregătirea terenului în cele mai bune condiții — arături adînci la 30 cm sub care au fost încorporate cîte 20 tone îngrășăminte naturale și cîte 150 kg azotat de amoniu și superfosfat la ha. Semănatul s-a făcut în răsadnițe în luna aprilie.

— Un fapt deosebit de important — mi-a spus legumicultoarea fruntașă Ecaterina Cernea — l-a constituit răsăditul cepei în cîmp, care a durat numai trei zile. De asemenea, contra bolilor și dăunătorilor ceapa am stropit-o de două ori cu zeamă bordeleză, iar irigatul l-am aplicat de 7 ori.

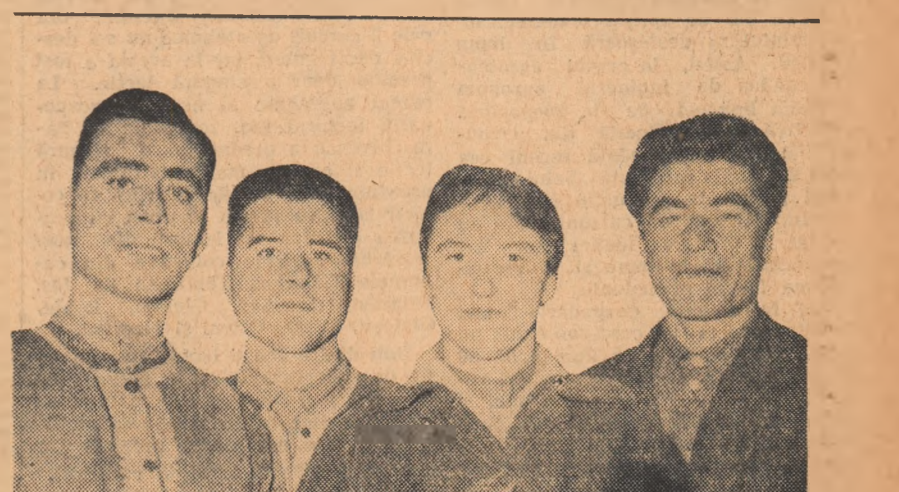
Producții frumoase au obținut colectiviștii și la celelalte legume. Bunăoară, la vinete producția realizată a fost de 25.000 kg la ha, iar la ardei de 20.000 kg la ha. Valorificînd produsele recoltate din grădina de legume și zarzavaturi gospodăria colectivă din Purcelești a încasat 1.200.000 de lei, cu 650.000 de lei peste prevederile planului.

De bună seamă că la frumoasele rezultate obținute au contribuit colectiviștii care lucrează în acest sector.

Dornici ca în anul viitor să obțină rezultate și mai bune, legumicultorii urmează din nou cursurile agrotehnice de masă, la cercul de legumicultură condus de inginerul Constantin Constantinescu.

Pe baza experienței acumulate, colectiviștii au hotărît să mărească în anul 1963 la 30 de ha. suprafața cultivată cu legume și zarzavaturi. Toamna aceasta ei au executat arături adînci de 30 cm și au transportat peste 400 tone îngrășăminte naturale pe terenul destinat cultivării legumelor și zarzavaturilor.

Ing. A. CUMPĂNAȘU

Colectiviști fruntași de la gospodăria din Sălcuța, regiunea București (de la stînga la dreapta): Nicolae Pelmuș, Aurel Mirea, Cornelia Amuzescu, Marin Stan.

Alături de colectiviști

De 6 luni muncesc ca inginer agronom în gospodăria agricolă colectivă „8 Martie” din comuna Slobozia Conache, raionul Galați, și pot spune că în acest timp am simțit și eu satisfacția muncii frumoase de inginer agronom. Îmi amintesc și acum ziua venirii mele în colectivă, primirea călduroasă pe care mi-au făcut-o colectiviștii. Îmi amintesc foarte bine de cuvintele tov. Mihai Munteanu, secretarul organizației de partid, care m-a îmbărbătat, mi-a dat și mai multă încredere în forțele mele.

Am înțeles de la început că cei mai apropiați tovarăși ai mei de la care voi învăța multe lucruri și de la care voi cere mult sprijin sînt comuniștii. Și acest lucru s-a adeverit întrutotul. Exista, de pildă, la Slobozia Conache părerea că arăturile de vară nu ar fi necesare, că e bine ca miriștea să rămînă așa nearată, pentru a o paște oile. Eu am căutat să arăt colectiviștilor că această părere e greșită și ea duce în mod nemijlocit la diminuarea producției. Mare mi-a fost bucuria cînd am văzut că am fost pe deplin înțeles, deoarece comuniștii m-au ajutat mult în această direcție. Așa se face că în acest an arăturile de vară au fost executate bine și la timp.

Cercetînd cu atenție perimetrul gospodăriei, am văzut că se găseau pîlcuri de salcîmi, drumuri de prisos etc. Am propus consiliului de conducere să defrișăm și să arăm toate acestea. Și această lucrare s-a efectuat, redînd astfel în circuitul agricol o suprafață de peste 12 hectare teren. În ceea ce privește sectorul zootehnic, aici furajarea vacilor lăsa mult de dorit, din cauză că rațiile de furajare erau întocmite uniform. Am arătat atunci, în cadrul unei ședințe lărgite a organizației de partid, că vacile trebuie separate pe loturi, în funcție de greutatea corporală și producția de lapte obținută. Realizînd acest lucru s-a obținut o creștere a producției de lapte. În această acțiune am găsit un prețios sprijin la comunistul Tănase Manea și utemistul Popovici Dragomir, îngrijitori de vaci.

Acum cînd treburile pe cîmp s-au terminat, eu mă ocup de buna funcționare a învățămîntului agrozootehnic de masă și de organizarea muncii în vederea încheierii anului. Sprijin de asemenea, lucrările pregătitoare pentru întocmirea planului de producție pe 1963.

În munca mea de inginer agronom am căutat să mă ocup și de îndrumarea membrilor colectiviști în ceea ce privește folosirea cu chibzuință a locurilor de casă. Pentru aceasta, mai zilele trecute, au fost plantați peste 3.000 de pomi roditori în gospodăriile personale ale colectiviștilor.

Cu toate aceste realizări, în colectivă mai sînt încă multe lucruri de făcut care pe parcurs se vor realiza. Eu voi căuta să fiu mereu în mijlocul colectiviștilor, să ascult propunerile și părerile lor, să pun în practică tot ceea ce e nou în știința agricolă, pentru a contribui din plin la întărirea gospodăriei colective în care lucrez.

VASILE STANA
inginer agronom
la gospodăria colectivă „8 Martie” din comuna Slobozia Conache, raionul Galați

FERTILIZEAZA SOLUL

Gospodăria colectivă din comuna Zebil, raionul Istria, are efectuate arături adînci pentru însămînțările de primăvară, pe o suprafață de 1 465 ha. Pe această suprafață colectiviștii au transportat peste 2 500 tone gunoi de grajd și 20 tone de superfosfat.

Acțiunea de fertilizare a solului continuă.

D. CONSTANTIN
corespondent

★

Cunoscînd pe deplin importanța fertilizării solului în vederea obținerii unor producții sporite la ha, gospodăriile colective din raionul Fetești au transportat pe cîmp, numai în ultimele zile, cantitatea de 27 355 tone îngrășăminte naturale și 778 tone îngrășăminte chimice.

D. LAURENȚIU
corespondent

ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC DE MASĂ ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

La LECȚIE

S-a înserat de-a binelea. La colțul roșu al gospodăriei colective „Drum Nou" din Cristian, regiunea Brașov, s-au adunat mai mult de 40 de colectiviști și colectiviste.

În sala bine încălzită, un aparat de radio transmite un plăcut program muzical; grupuri-grupuri oamenii discută despre toate cîte îi preocupă la acest sfîrșit de zi de muncă.

— Putem începe, tovarăși? întreabă Ion Cîmpeanu, președintele gospodăriei.

— Apăi, musai... răspund laolaltă mai multe glasuri.

— No bine, în astă-seară, lecția la cercul nostru agrotehnic ne-o va ține tovarășul inginer Aurel Mihalea, cercetător la stațiunea experimentală Stupini.

Privirile cursanților se îndreaptă curioase spre lector.

— Cu lecția de astăzi, tovarăși, trecem să cunoaștem un capitol nou și anume: „Factorii care contribuie la sporirea producției agricole". În seara aceasta vom vorbi despre importanța condițiilor climatice pentru producția agricolă.

Cuvintele inginerului Mihalea sînt ascultate cu multă atenție. Colectiviștii înțeleg că este important să cunoască ce posibilități de intervenție are omul asupra factorilor climatici și cum trebuie să muncească pentru ca în anume condiții naturale de climă să obțină producții mari.

Desigur, pe alocuri lecția impune memorarea unor cunoștințe mai dificile ca pînă acum, elemente de meteorologie, clasificarea climatelor și altele. Dar, lectorul se străduiește să explice pe larg fiecare termen, fiecare definiție.

— Asupra tuturor elementelor meteorologice se fac măsurători în fiecare zi, în mod regulat, de mai multe ori pe zi și la ore bine precizate. Măsurătorile se fac cu diferite instrumente meteorologice instalate în locuri speciale numite stații meteorologice. Asemenea stații centrale, explică inginerul Mihalea, avem la Brașov și Sibiu, iar altele mai mici, la Codlea și chiar la noi la stațiune, la secția Măgurele. Pentru ca să înțelegeți mai bine aceste lucruri, v-am adus aici și cîteva instrumente de măsurat și înregistrat temperatura.

Cursanții privesc cu interes diferitele tipuri de termometre, află cum se lucrează cu ele, urmăresc apoi linia frîntă pe care a urmat-o acul unui termograf. Pentru aparatele pe care nu le-a putut aduce, lectorul se folosește de planșele în care acestea sînt desenate.

Capitolul „Comportarea plantelor față de condițiile climatice" trezește și mai mult interesul. Cursanții, agricultori din tată în fiu, știu că unele plante au nevoie de cantități mai mari de apă, pe cînd altele suportă mai ușor uscăciunea. Unele sînt mai pretențioase, iar altele mai puțin pretențioase față de lumină.

— Porumbul, de exemplu, are nevoie, de mai multă căldură de la semănat pînă la cules decît ovăzul. Nu-i de mirare deci că în regiunea noastră, explică lectorul, ovăzului îi merge foarte bine.

— Asta așa-i, aprobă cîteva glasuri.

— În schimb, porumbul a avut de păgubit după frigul care a venit pe la 6 iunie. Dacă temperatura scade sub un grad, planta tînără de porumb piere. În schimb mazărea rezistă pînă la minus 5 și chiar minus 7 grade Celsius. Cunoscînd aceste amănunte s-a putut stabili care sînt urgențele sau etapele de însămînțare.

Înainte de încheierea lecției, cursanții mai primesc explicații despre zonarea producției agricole, în funcție de condițiile climatice, despre microclimate, despre unele formulare folosite de stațiunile meteorologice de ordinul II etc.

Expunerea este urmată, cum e și firesc, de întrebări. Brigadierul Ion Schnabel întreabă ce cantități de ploi au căzut anul acesta; de ce sfecla de zahăr și trifoiul au avut de suferit? Colectivistul Martin Tischler vrea să știe la ce temperatură îngheață rapița, fiindcă a observat în cîmp că a răsărit cam multă. Maria Coșuleț cere lămuriri despre cerințele de temperatură ale cartofului.

Inginerul Mihalea le dă lămuriri clare, detailate, pe care cursanții le ascultă cu interes.

Un ropot de aplauze consfințește încheierea lecției, și înseamnă totodată o mulțumire sinceră pentru strădania lectorului.

C. LUCIAN

Colectiviștii învață

Anul acesta în cadrul gospodăriei colective „16 Februarie" din comuna Jucu, raionul Gherla, funcționează două cercuri de învățămînt agrozootehnic, un cerc agrotehnic și unul zootehnic cu durata de 3 ani.

Prin grija biroului organizației de bază și a consiliului de conducere al gospodăriei colective în aceste cercuri au fost recrutați brigadieri, șefi de echipe, precum și un număr însemnat de colectiviste. La cercul agrotehnic participă un număr de 50 de colectiviști care lucrează la cultura mare, iar la cercul zootehnic tot 50 de colectiviști, brigadieri zootehnici și colectiviști, din cadrul sectorului zootehnic.

Pînă de curînd, la cercul agrotehnic ing. Singeorzan Marianti a predat un număr de 7 lecții.

În ce privește lecțiile, trebuie să menționez că acestea sînt urmărite cu interes de colectiviști, fiecare din ei avînd de învățat multe lucruri folositoare, care aplicate în practică vor aduce mari producții și venituri.

Discuții vii au stîrnit în rîndul colectiviștilor lecțiile: „Dezvoltarea și apărarea avutului obștesc al gospodăriei colective", „Organizarea și retribuirea muncii în cultura plantelor de cîmp", „Factorii care contribuie la sporirea producției agricole" etc.

S-au evidențiat prin participarea la curs și prin răspunsuri frumoase colectiviștii Baciu Gheorghe, Bucur Gh., Marcu Ștefan, Jiman Maria și alții.

În vederea însușirii în cele mai bune condiții a cunoștințelor predate lectorul și-a pregătit materialul didactic ajutător, și-a prevăzut o seamă de vizite cu cursanții etc.

Astfel, la lecția „Importanța condițiilor climatice pentru culturile agricole" se va vizita stația meteorologică de la stațiunea experimentală de la Bonțida a I.C.Z., la lecția „Solul, principalul mijloc de producție în agricultură și solurile din gospodăriile colective" se va prezenta un profil de sol din cadrul gospodăriei colective.

Fiind predate la un nivel corespunzător, folosindu-se exemple și date concrete din gospodăriile agricole colective, lecțiile sînt atractive și mult așteptate de către colectiviști.

IRIMIA FRATEANU
corespondent

Parcă am fi într-un oraș, dacă judecăm după frumusețea căminului cultural construit de colectiviștii din Rahău, regiunea Hunedoara.

Munca cu cartea în comuna Făcăeni

Pătrunderea cărții în fiecare casă de colectiviști, dezvoltarea gustului de citit la un număr cît mai mare de oameni, ajutorarea colectiviștilor pentru ridicarea nivelului lor profesional, cultural și politic, iată numai cîteva din obiectivele care stau în fața colectivului de muncă al bibliotecii sătești din comuna Făcăeni, raionul Fetești.

În comuna noastră, munca de popularizare a cărții se bucură astfel de mult interes din partea bibliotecarei Paraschiva Lambride, care lucrează în acest scop diferențiat și anume în funcție de vîrsta și preocupările cititorilor. De pildă, pentru copii ea organizează dimineți de basme, pentru tineret recenzii, seri literare și prezentări dramatizate în cadrul „Joii tineretului". De asemenea, se fac prezentări de cărți, de autori, consfătuiri cu cititorii, concursuri „Cine știe cîștigă" pe diferite teme literare, care au stîrnit mult interes față de carte, și au dus la sporirea numărului de cititori. Printre aceștia, cei mai activi cititori sînt Victoria Tarie, mulgătoare fruntașă, Florea Drăghici, Elena Guță, Vasile Nedelcu, Mitu Marinache și mulți alții. În fișa brigadierului Ion Bucur, de pildă, și el cititor activ, sînt înscrise peste 30 de cărți. În cea a brigadierului Ion Mirun și în ale colectiviștilor Chiriac Oprea, Maria Stoian și ale altora, tot atît de multe.

În munca de răspîndire a cărții și de atragere a cititorilor, se acordă o atenție deosebită și bibliotecilor de casă, cercurilor de citit și formării de biblioteci personale. În momentul de față, în comuna Făcăeni, există un număr de 46 cercuri de citit, 38 biblioteci de casă, și 222 biblioteci personale.

CONSTANTIN FRÎNCU
corespondent

Ce să citim

VIRGIL BIROU: „Drumuri și popasuri bănățene"

Prin intermediul volumului de reportaje al lui Virgil Birou, facem o plăcută și instructivă călătorie pe meleagurile Banatului de astăzi. Itinerariul scriitorului ne poartă prin minunata vale a Bîrzavei, țara fierului și a cărbunelui, apoi se abate pe la cîteva gospodării agricole colective, a căror faimă a trecut de mult dincolo de hotarele regiunii. Cine nu a auzit de cetatea de foc a Reșiței, de succesele colectiviștilor din Lenauheim, sau de vestitul cor de la Chizătău, care, acum cîțiva ani, a sărbătorit o sută de ani de la înființare!

În călătoria sa, scriitorul a luat cunoștință de o serie întreagă de fapte, întîmplări, probleme din cele mai variate domenii de activitate, înregistrînd cu exactitate fie istoricul unor exploatări carbonifere, fie reconstituind trecutul unor locuri sau instituții de cultură bănățene. Dar mai presus de toate, scriitorul a văzut oamenii noi, munca lor entuziastă și „forțele care-i animă". Pe acești oameni noi, minunații constructori ai socialismului, i-a întîlnit pretutindeni unde pașii l-au purtat: la izvoarele Bîrzavei domesticind furia apelor și canalizîndu-le spre cetatea oțelului — Reșița, în abatajele din minele de la Ducnecea, Ocna-de-Fier și Anina, pe ogoarele socialiste sporind producția cerealieră sau lucrînd la dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriilor colective, participînd la manifestările artistice de la căminele culturale, de la cluburile muncitorești sau de la casele de cultură. Din convorbirile pe care le are cu ei, din ceea ce constată singur, scriitorul recompune un tablou de ansamblu al vieții și realizărilor muncitorilor și colectiviștilor din Banat. Oamenii aceștia, odinioară uitați prin localitățile miniere, ascunse printre munți, contribuie efectiv la desăvîrșirea construcției socialiste în Republica noastră dragă.

Scriitorul arată că partidul clasei muncitoare a deschis calea unor structurale schimbări și în viața regiunii Banat. Neasemuitelor frumuseți naturale li se adaugă acum cele create de mîna omului eliberat de exploatare, care muncește „cu cea mai curată bucurie" și gustă din plin plăcerile de ordin intelectual și artistic ce i se oferă. Toate acestea se datoresc politicii înțelepte a partidului, grijii lui permanente față de viața și setea de cultură și de frumos a omului socialist.

P. CORNELIU

NOTĂ

Prea puțin!

Anul 1962 e pe sfîrșite. Ca și în alți ani și de astă dată lucrătorii gospodăriei agricole de stat Romanești, regiunea Oltenia, vor face bilanțul unui an de muncă. Și fiindcă și în acest an munca lor a dat roade atît în sectorul vegetal cît și în cel al creșterii animalelor, ei vor avea de spus numai cuvinte de laudă. Lucrătorii de aci vor fi chemați, de asemenea, să-și spună cuvîntul și asupra altor activități desfășurate în cadrul unității lor, cum este, de pildă, munca cultural-artistică. Oare vor avea de spus cuvinte de laudă ei și despre această activitate? Se pare că nu.

— Activitatea cultural-artistică e o problemă care îi frămîntă mult pe lucrătorii noștri, mi-a spus tov. Ion Mateescu, secretarul organizației de partid din gospodărie. Păcat însă, continuă dînsul, că comitetul sindicatului, cu tot ajutorul dat de organizația de partid, a tratat această problemă cu foarte multă ușurință. Multe lucruri s-ar fi putut face și pe această linie, dar...

Dar să continuăm noi mai departe cu ceea ce s-ar fi putut face și nu s-a făcut pe linie cultural-artistică pentru a veni în sprijinul producției la gospodăria agricolă de stat Romanești. E bine știut că un sprijin deosebit îl aduc producției diferitele conferințe cu caracter tehnic (despre cultura cerealelor, creșterea animalelor), educativ-politic, de cultură generală. În tot cursul acestui an însă, au fost ținute numai două asemenea conferințe. Multe lucruri bune puteau fi întreprinse apoi de către comitetul sindicatului (președinte Al. Pușcașu, responsabil cu munca culturală Savin Preda), în legătură cu cartea: organizarea cititului în colectiv de cărți literare și de specialitate; organizarea de seri culturale, recenzii etc. De asemenea, se putea duce o muncă mai intensă de antrenare și atragere a lucrătorilor gospodăriei spre bibliotecă (numărul cititorilor precum și cel al cărților citite este mic). Dacă în această perioadă a fost organizată o excursie în locuri pitorești ale regiunii Oltenia, în tot cursul anului nu s-a organizat nici o vizionare de spectacole (piese de teatru, filme etc. în colectiv), deși orașul Craiova e foarte aproape de gospodărie.

La vizionări de spectacole lucrătorii gospodăriei nu au avut prilejul să asiste nici în cadrul unității și aceasta pentru că nu există echipă de teatru, o brigadă artistică de agitație etc., deși posibilități pentru crearea lor există. La Romanești, nu demult, a fost dată în folosință o frumoasă sală de festivități.

Un sprijin de seamă muncii de zi cu zi, au menirea să-l aducă consfătuirile de producție. Prin acestea, membrii de sindicat dezbat probleme de producție, fac cunoștință cu metodele de lucru ale fruntașilor. Dar nici în această direcție nu i se pot aduce cuvinte de laudă comitetului sindicatului de la Romanești. În tot cursul anului au fost ținute foarte puține asemenea consfătuiri. Mulți fruntași, ca, de pildă, Gheorghe Tudorașcu, Gheorghe Bușică, îngrijitorii de animale Angela Nicuță, Jenica Gheorghiță și alții nu sînt cunoscuți de către întreg colectivul de muncă al gospodăriei.

Am intrat în iarnă. În cîmp treaba s-a terminat. Bine ar fi, dacă măcar în această perioadă s-ar face o cotitură în activitatea cultural-artistică. Ar folosi și producției și realizatorilor ei. Ce spune și comitetul sindicatului de la gospodăria agricolă de stat Romanești?

GH. BACIU

În toate cercurile

Rezultatele trebuie să fie bune

A trecut mai bine de o lună și jumătate decînd în gospodăriile agricole colective de pe cuprinsul raionului Videle, regiunea București, s-a deschis învățămîntul agrozootehnic de masă cu durata de 3 ani. În aceste gospodării și-au început activitatea un număr de 121 cercuri agrotehnice, 36 cercuri zootehnice, 2 cercuri pomiviticole și un cerc de legumicultură, la care participă un număr de 7.596 de colectiviști. În cadrul acestor cursuri predau un număr de 132 de ingineri agronomi, medici veterinari și ingineri zootehnici. Pretutindeni unde consiliile de conducere și sfaturile populare comunale au dat un sprijin temeinic, învățămîntul se desfășoară în bune condiții. Astfel, la cercul agrotehnic condus de inginerul agronom Camelia Boncotă de la gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din comuna Uiești a fost predată recent cea de-a 8-a lecție intitulată „Solul, principal mijloc de producție în agricultură". Cei 65 de cursanți care au asistat la predarea lecției au dat răspunsuri foarte bune și la recapitularea lecției precedente.

Tot în această gospodărie mai funcționează și un cerc zootehnic pe care-l frecventează un număr de 50 de colectiviști. Lectorul, medicul veterinar Florian Popescu, a predat și el cea de-a 8-a lecție intitulată „Cum este alcătuit corpul animalelor și cum se formează producțiile obținute de la animale". După lecție, care a fost ascultată de mult interes, cursanții au purtat vii discuții.

La lecția a 8-a, ajunseseră pînă de curînd, majoritatea cercurilor agrozootehnice din raion. Printre acestea se numără cele conduse de inginerii agronomi Marin Petruța, Nina Popovici, Marin Alexandra, Capri Nicolae, Ghiocel Aurelia, Dănescu Stelian, Grosu Maria și alții.

Din păcate, în unele gospodării colective învățămîntul agrozootehnic de masă nu se desfășoară în condițiile pe care le-am fi așteptat. Astfel, la gospodăria colectivă „Neajlovul" din comuna Bucșani, din cele 2 cercuri agrotehnice nu s-a deschis decît unul, iar la acesta a fost predată doar o singură lecție. La cercul zootehnic al acestei gospodării, lectorul ing. zootehnic G. Paraschivescu a predat tot o singură lecție și aceasta mai mult formal, în prezența unui număr restrîns de colectiviști. Au rămas în urmă cu predarea lecțiilor și lectorii din gospodăriile agricole colective din comunele Gălăteni, Tătărăștii de Jos, Tătărăștii de Sus, Clejani, Roata, Gîștești, Mîrșa, Olteni și Negreni.

Unii dintre acești lectori dau dovadă de superficialitate în munca ce le-a fost încredințată, nepregătindu-se corespunzător pentru predarea lecțiilor iar alte ori nu se prezintă la cercurile unde îi așteaptă cursanții.

Față de felul cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic de masă în raionul Videle este necesar să se ia cele mai eficace măsuri, în așa fel ca programul de desfășurare a lecțiilor să fie realizat corespunzător în întregul raion.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

ÎN RAIONUL ISTRIA — 72 DE CERCURI

În gospodăriile agricole colective din raionul Istria, regiunea Dobrogea, își desfășoară activitatea 42 de cercuri de cultura plantelor de cîmp, care sînt frecventate de 1960 de colectiviști, 23 de cercuri de creșterea animalelor cu 840 de cursanți și 7 cercuri horticole care cuprind 250 de cursanți.

Cele mai bune rezultate în desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă le-au obținut pînă în prezent gospodăriile colective din Nuntaș, Săcele, Beidaut, Enisala, Caugagia unde s-au predat între 8 și 10 lecții.

C. DOLNICEANU
corespondent

Recent, la Casa Agronomului, regiunea Bacău, au fost instruite timp de două săptămîni circa 100 de crescătoare de păsări din gospodăriile colective.

Foto: C. BURSUC

ÎNSEMNĂRI

La sfîrșitul MARII ÎNTRECERI

Așadar cortina a căzut definitiv. S-a încheiat o întrecere pasionantă, care se exprimă prin cifre uimitoare: peste 160.000 de interpreți, peste 11.000 de formații artistice de amatori de la orașe și sate au participat la cel de-al III-lea Festival bienal de teatru „I. L. Caragiale".

Miercuri dimineața, în sala Teatrului C.C.S., plină pînă la refuz, rolurile s-au inversat: juriul a coborît de la balcon, de unde a urmărit timp de 12 zile evoluția celor peste 2.000 de interpreți, recitatori, cititori artistici etc, luînd loc pe scenă.

Festivitatea înmînării premiilor celor mai buni dintre cei mai buni a fost măreață și entuziastă, pe întreaga ei desfășurare. Laureaților, tuturor celor încununați cu aprecierea supremă a juriului, le-au fost adresate aplauze sincere, călduroase, prietenești.

Aș vrea să încep aceste sumare rînduri cu membrii formației de teatru a sindicatului Consiliului Superior al Agriculturii.

I-am urmărit cu emoție la faza raională și i-am aplaudat din inimă. S-au întrecut pe ei înșiși la faza orășenească, la cea interregională și iată-i în finală. Emoția a fost biruită, ritmul cerut de desfășurarea piesei a fost realizat. În rolul meșterului Udrea, mecanicul Vasile Vasinciuc a arătat că este posesorul unui talent viguros. La fel și ceilalți interpreți: tehnicieni, economiști, funcționari. La bucuria primelor succese s-a adăugat mulțumirea de a fi obținut locul II pe țară, iar Vasile Vasinciuc un premiu special pentru reușita sa interpretare.

Ca și la ultimul festival, artiștii amatori din Dolhasca duc din nou cu ei premiul întîi și titlul de echipă de teatru laureată. Pe Gheorghe Costan, ajutor de brigadier, unul din principalii interpreți din piesa „[illegible]" l-am găsit pozînd unui cunoscut desenator. Premiul I obținut pentru a doua oară, e un prilej de mîndrie, de imensă bucurie.

Discutăm, mai mult despre proiectele de viitor.

— Vrem să obținem și în colectivă recolte la fel de bune ca pe scenă. La primăvară vom ieși să amenajăm un deal pe care o să plantăm vie și pomi. Ca echipă fruntașă ne revine obligația să ajutăm și pe începătorii din satele vecine. O vom face cu plăcere.

Este mare și bucuria colectiviștilor din Salonț, regiunea Bacău, și Săsciori, regiunea Hunedoara, care au ocupat la egalitate locul al doilea.

Artiștii amatori din Săsciori, au ajuns la întrecerile din anul 1961 pînă la faza interregională. Aici au trebuit să „încline steagul" în fața unei echipe și mai bune — cea din Cîmpa. Nu s-au descurajat însă, nu au făcut din aceasta o tragedie. S-au reîntors în sat și s-au apucat din nou de muncă. Le-a insuflat multă încredere, le-a fost tot timpul un bun și pilduitor exemplu învățătorul Nicolae Creangă, directorul căminului cultural. Comedia în 3 acte „Meci la Chițăoani" de Dominic Stanca le-a cerut multe eforturi, zeci și zeci de repetiții, dar munca lor a fost încununată de succes. Înainte de a veni la București au prezentat de 3 ori piesa în fața localnicilor. La plecare i-au petrecut, pe ploaie, mai bine de o sută de săteni urîndu-le succes. Alții cîțiva s-au urcat în tren și au venit și ei la București, să vadă cu... ochii lor.

Printre interpreți l-am cunoscut și pe colectivistul Dumitru Duvlea, conducător de atelaj, membru în consiliul de conducere al G.A.C. Am intrat repede în vorbă.

— S-au făcut multe în Săsciori în anii Republicii. Comuna s-a electrificat, căminul cultural ce l-am înălțat e cel mai frumos din raionul Sebeș, în toate trei satele avem cinematograf. Case noi? O mulțime, cine le mai știe numărul, că mereu se fac.

Pe vremuri era un singur aparat de radio în comună. Acum avem fiecare, spune cu vorba lui țărănească Dumitru Duvlea, un țăran colectivist în casa căruia găsești astăzi și comutatorul electric, și aragaz, aparat de radio, mobilă nouă, biciclete, iar în curînd și motocicletă.

Pe colectiviștii din Peretu îi recunoști dintr-o mie după pieptarele îmblănite, cusute cu fir roșu și verde, după cioarecii albi dungați ridicați pe picior peste pantalonii negri de dimie. Au prezentat pe scenă montajul literar-muzical „Pămînturile s-au făcut ca marea" și locul III pe țară este, fără îndoială, un succes.

Comună fruntașă în regiunea București, din Peretu au plecat multe inițiative culturale frumoase. Colectiviștii Dragnea I. Florea, Pietreanu Florian, Petruș T. Dumitru țin să adauge că în satul lor sînt multe, multe înnoiri pentru care sînt recunoscători partidului.

— Terminăm un cămin cultural nou, am făcut o școală de 8 ani, avem cinematograf, comuna e electrificată și radioficată, avem dispensar nou, casă de nașteri. În cîțiva ani și-au clădit case noi, frumoase, mai bine de 200 de colectiviști. A 15 aniversare a Republicii noastre dragi o prăznuim cu frumoase realizări în gospodăria colectivă și în viața noastră personală.

Zilele acestea se reîntorc acasă, în satele și orașele din care au venit, peste 2.000 de finaliști. Și fiecare duce cu el amintirea unei întreceri minunate, care a fost posibilă numai datorită grijii de părinte pe care o poartă poporului, partidul și statul nostru.

LUCIAN CURSARU

O scenă din piesa „Neamurile" de Teofil Bușecan, în interpretarea colectiviștilor din satul Gligorești, regiunea Cluj. Pentru buna interpretare, ei au fost distinși cu premiul al III-lea la recenta finală a Festivalului bienal de teatru „I. L. Caragiale".

Lumina electrică pătrunde în tot mai multe case

Comuna Smeeni din raionul Buzău este complet electrificată, încă din anul 1960. În ultimii 2 ani însă s-au mai construit case, pe unele străzi noi.

La propunerea colectiviștilor, comitetul executiv al sfatului popular, într-o ședință ținută de curînd a hotărît să se consulte adunarea populară, în vederea extinderii luminii electrice.

În cadrul adunării populare ce a avut loc de curînd, colectiviștii au aprobat ca rețeaua electrică să fie extinsă și pe noile artere ale comunei, în acest scop votînd suma de 130.000 de lei.

C. BERESCU
corespondent

LA BAZA SUCCESELOR—ÎNTOCMIREA UNUI PLAN DE PRODUCŢIE MOBILIZATOR

— Din experienţa gospodăriei agricole colective „23 August", comuna Feldioara, regiunea Braşov —

Bogata experienţă a gospodăriilor agricole colective fruntaşe stă mărturie a importanţei deosebite pe care o are întocmirea cu grijă şi răspundere a planului de producţie. Prin prevederile sale bine chibzuite, cuprinzînd obiective şi termene precise de realizare, dînd colectiviştilor imaginea clară a mersului înainte pe calea bunăstării, planul de producţie are un puternic rol mobilizator.

Printre unităţile fruntaşe care şi-au însuşit o bogată experienţă în stabilirea unor prevederi de plan mobilizatoare şi s-au dezvoltat mult în anii din urmă, se află şi gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Feldioara, raionul Sf. Gheorghe.

Înfăţişăm în pagina de faţă aspecte din această experienţă.

În planul de producţie, sarcini mobilizatoare

Dacă ar fi să comparăm prevederile planului de producţie din acest an cu cele, spre exemplu, ale unui plan din anii 1952 sau 1953, ne-ar fi peste putinţă să găsim vreo asemănare. Cînd spun aceasta, nu mă gîndesc la suprafaţa de teren sau la numărul de familii intrate în gospodăria colectivă, care, prin încheierea colectivizării, fireşte că au crescut. Mă refer aici la sporurile continui de producţie pe care le-au obţinut colectiviştii noştri, atît în sectorul vegetal, cît şi în cel animal, la indicii care stau mărturie a creşterii necontenite a avuţiei obşteşti. De pildă, nimeni nu s-ar fi încumentat să propună în 1952, ca prevedere a planului de producţie, obţinerea a 2.300 kg grîu la hectar. Ar fi fost o producţie mult prea mare. Astă-iarnă însă, cînd au votat planul de producţie pe 1962, prevederea de 2300 kg grîu la hectar n-a părut nici unui colectivist exagerată. Nu numai că am realizat această sarcină, dar am şi depăşit-o obţinînd în medie la hectar, 2.608 kg grîu.

Explicaţia unor asemenea diferenţe nu este greu de găsit. Cu un deceniu în urmă, doar arăturile le făceam cu tractorul şi numai pe o parte din terenul gospodăriei. Oamenii aveau experienţă puţină în munca colectivă, agrotehnica nu se bucura la toţi de cinstea cuvenită, organizarea muncii suferea. Această perioadă este de mult depăşită. Treptat, treptat, lucrurile au mers tot mai bine.

În legătură cu aceasta, vreau să subliniez însemnătatea cu totul deosebită pe care o are întocmirea cu grijă a planului de producţie pentru continua întărire economico-financiară a gospodăriei colective şi creşterea valorii zilei-muncă.

Îmi amintesc că în proiectul planului de producţie pe 1960 prevăzusem sarcina să obţinem în medie pe cap de vacă furajată 2.300 litri de lapte. Unii colectivişti au observat însă că balanţa furajeră supusă discuţiilor era deficitară, că ea nu ar fi asigurat sporirea efectivelor de animale şi a producţiilor acestora aşa cum prevăzusem. Ca urmare, a trebuit să operăm modificări în balanţă, stabilind măsuri suplimentare de ridicare a producţiei la hectar la culturile furajere.

Lucrul de căpetenie de care depinde întocmirea unui plan de producţie bun şi realizarea lui este consultarea largă a masei colectiviştilor la stabilirea cifrelor de plan. **În gospodăria noastră, biroul organizaţiei de partid şi consiliul de conducere acordă multă atenţie atragerii colectiviştilor fruntaşi la dezbaterea prevederilor planului de producţie care urmează să fie supus adunării generale. Practic, aceasta se realizează astfel:**

Cu circa o lună şi jumătate înainte de ţinerea adunării generale se formează şi începe să lucreze comisia de pregătire a planului de producţie. Alături de membrii consiliului de conducere, de inginerul agronom şi medicul veterinar, din comisie mai fac parte toţi brigadierii, şefii de echipă şi 10—15 colectivişti fruntaşi, cu totul în jur de 40 de tovarăşi. Prima lucrare a comisiei constă în discutarea şi revizuirea unor norme de lucru şi anume a acelora pe care practica de producţie a anului în curs le-a dovedit ca nemaifiind corespunzătoare. De exemplu, comisia apreciază că prăşitul sfeclei de zahăr se face acum mai uşor, într-un teren mai curat ca în alţi ani. Aceasta pentru că pămîntul a fost lucrat permanent mai bine şi buruieni sînt puţine. Se propune deci o nouă aşezare a normelor de lucru şi de retribuire, corespunzător noilor condiţii. Sau, un alt exemplu: îngrijirea animalelor în perioada de stabulaţie a devenit mai uşoară. În grajduri a fost introdusă linia de vagonete pentru aducerea nutreţului şi evacuarea bălegarului, iar furajele sînt aşezate în imediata vecinătate a adăposturilor. Comisia discută şi acest aspect, făcînd propunerile cuvenite. Asemenea exemple ar mai putea fi date. În general, în fiecare gospodărie colectivă, se ridică nenumărate probleme concrete de normare şi retribuire a muncii. Important este ca ele să fie analizate şi să stea în atenţia colectiviştilor pentru ca fondul de zile-muncă să fie cheltuit cu maximum de chibzuială.

În ce priveşte gospodăria noastră, ţin să arăt că dacă anul acesta venitul bănesc obţinut este de 6.167.000 lei, adică cu aproape 8 la sută mai mare decît cel obţinut anul trecut, cheltuiala de zile-muncă a înregistrat o creştere de 5 la sută. Să mai adăugăm că în 1962 am obţinut producţii mai mari decît anul trecut — cu 384 kg la grîu, 355 kg la orz etc. şi am întreţinut un număr mai mare de animale — cu 250 bovine, 364 porcine, 271 ovine. Toate acestea îndreptăţesc părerea că membrii gospodăriei noastre se preocupă să cheltuiască cu chibzuinţă zilele-muncă.

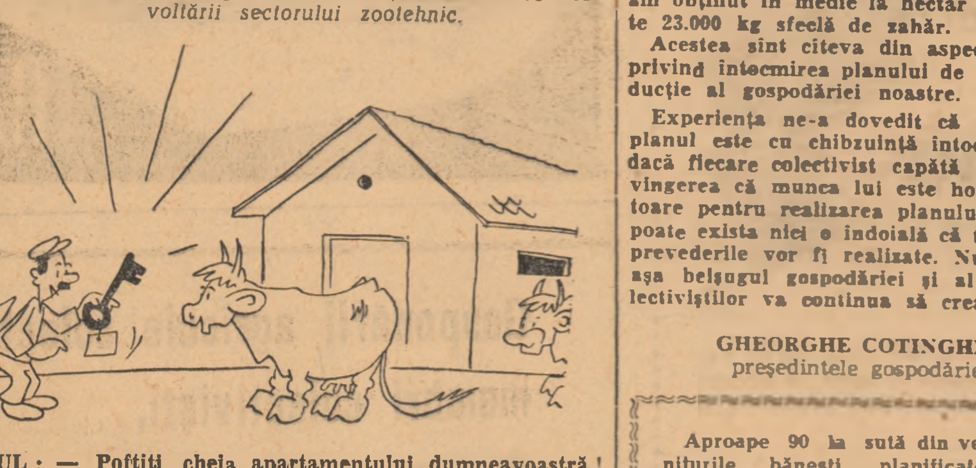
În a doua etapă, comisia de pregătire a planului de producţie se ocupă cu stabilirea mărimii principalilor indicatori ai planului. Astfel sînt stabilite suprafeţele repartizate unei culturi sau alteia, producţiile ce trebuie obţinute, efectivele de animale şi producţiile acestora, volumul producţiei-marfă etc. Caracteristic în munca comisiei în această etapă trebuie să fie grija pentru stabilirea unor sarcini de producţie cît mai mobilizatoare. Producţiile sînt stabilite în raport cu media producţiilor obţinute în ultimii trei ani. Fireşte, că nu se procedează mecanic. De exemplu, la sfecla de zahăr media anuală a ultimilor trei ani dădea, pentru 1962, o producţie în jur de 20.000 de kg. Dar, ţinînd seama de anumiţi factori, noi am hotărît să supunem aprobării adunării generale propunerea de a planifica o producţie mai mare. Ne-am motivat propunerea prin aceea că terenul pe care urma să fie însămînţată sfecla de zahăr fusese în toamnă îngrăşat cu cantităţi masive de gunoi de grajd şi aveam posibilitatea aplicării şi de îngrăşăminte chimice. Pe de altă parte, S.M.T.-ul Hărman ne-a garantat executarea mecanică a cel puţin trei praşile. Colectiviştii au fost de acord cu planificarea unei producţii peste media ultimilor trei ani. Deşi condiţiile de climă au fost în 1962 deosebit de vitrege, totuşi am obţinut în medie la hectar peste 23.000 kg sfeclă de zahăr.

Acestea sînt cîteva din aspectele privind întocmirea planului de producţie al gospodăriei noastre.

Experienţa ne-a dovedit că dacă planul este cu chibzuinţă întocmit, dacă fiecare colectivist capătă convingerea că munca lui este hotărîtoare pentru realizarea planului nu poate exista nici o îndoială că toate prevederile vor fi realizate. Numai aşa belşugul gospodăriei şi al colectiviştilor va continua să crească.

GHEORGHE COTINGHIU
preşedintele gospodăriei

Membrii gospodăriei colective „23 August" au acordat multă atenţie şi asigurării construcţiilor necesare dezvoltării sectorului zootehnic.

CONSTRUCTORUL: — Poftiţi cheia apartamentului dumneavoastră!
Desen de C. CRĂCIUN

Grija principală — dezvoltarea avuţiei obşteşti

Gospodăria colectivă din Feldioara încheie anul acesta cu importante realizări. La o parte din culturile vegetale, producţiile obţinute depăşesc prevederile de plan. Sectorul zootehnic a continuat să se dezvolte.

Sub îndrumarea organizaţiei de partid, membrii gospodăriei au acordat şi acordă o deosebită grijă creşterii puternice a avuţiei obşteşti. An de an noi am alocat pentru alimentarea fondului de bază importante sume de bani reprezentînd de fiecare dată cîte 15 la sută şi chiar mai mult din veniturile băneşti obţinute. Aceasta ne-a permis să procurăm utilaje de producţie, să ridicăm construcţii, să dezvoltăm sectorul zootehnic. Pe măsura obţinerii şi valorificării unor cantităţi tot mai mari de produse, au crescut veniturile băneşti, şi deci şi alocările la fondul de bază. La sfîrşitul acestui an, fondul indivizibil al gospodăriei este de peste 5.200.000 de lei, ceea ce înseamnă, raportat la suta de hectare de teren, peste 330.000 de lei. Valoarea averii obşteşti, raportată la aceeaşi unitate de suprafaţă, se ridică la peste 470.000 lei.

Printr-o muncă perseverentă, colectiviştii din Feldioara au dezvoltat puternic, şi într-un timp scurt, fermele de animale. Astfel, numai în ultimii doi ani, efectivele de taurine şi porcine au fost dublate. Gospodăria are 855 taurine, din care 401 vaci şi juninci montate, peste 800 de porcine, 1.438 de ovine, 1.500 de păsări-matcă. Raportate la suta de hectare teren aceste cifre reprezintă o încărcătură de 54 taurine, din care 25,7 vaci şi juninci, 50 de porcine, 92 de ovine. Din banii alocaţi fondului de bază au fost procurate mai multe utilaje, printre care 12 motoare electrice, o moară cu ciocănele, 3 tocători de nutreţ, apoi 7 cultivatoare şi 3 autocamioane, o presă pentru cărămidă şi ţiglă, prăşitori, un rutier, cositori şi greble mecanice etc. Au fost ridicate numeroase construcţii destinate producţiei, printre care 6 grajduri de vaci, 2 îngrăşătorii pentru porci, magazii, remize, maternitate de scroafe etc., în total 27 de construcţii.

Dezvoltarea continuă, cu perseverenţă, a avuţiei obşteşti, a dat colectiviştilor noştri putinţa să muncească productiv cea mai mare parte din an, fapt care contribuie nemijlocit la creşterea veniturilor lor. O dată cu creşterea numărului mediu de zile-muncă efectuate de membri, a crescut şi valoarea zilei-muncă. În acest an pentru fiecare zi-muncă colectiviştii primesc produse şi bani în valoare de 33 de lei, din care în numerar, 17 lei.

Toate aceste cifre, amintite mai sus, reprezintă traducerea în viaţă a unor planuri de producţie bine chibzuite, la a căror realizare fiecare colectivist s-a considerat permanent dator să participe.

I. PREJMEREANU
şef-contabil

Termene şi răspunderi precise pentru realizarea fiecărui obiectiv

Răspunderile pentru îndeplinirea prevederilor planului de producţie sînt stabilite în mod amănunţit la nivelul fiecărei brigăzi şi echipe. Scriptic, aceasta se realizează prin formularul „Sarcini de plan pe brigadă". Acest act reprezintă planul de producţie al brigăzii şi cuprinde în amănunt: suprafeţele de teren atribuite brigăzii, repartizarea culturilor, cheltuiala de zile-muncă pe feluri de lucrări, cantităţile de îngrăşăminte ce trebuie încorporate, producţiile planificate etc. Tot pe baza unui asemenea act sînt stabilite şi sarcinile de plan ce revin sectorului zootehnic, atelierelor, echipei de constructori.

Prevederile de plan pe brigadă trebuie prelucrate obligatoriu cu toţi colectiviştii din brigada respectivă în cel mult o lună de la ţinerea adunării generale care a aprobat planul de producţie. Cu acest prilej, sarcinile de plan sînt stabilite la nivelul fiecărei echipe.

O bună experienţă a cîştigat consiliul de conducere al gospodăriei colective din Feldioara în ceea ce priveşte analizarea periodică a felului cum sînt îndeplinite prevederile planului de producţie. În şedinţele sale săptămînale, consiliul de conducere, după ce rezolvă operativ problemele survenite în cursul săptămînii, analizează activitatea unei brigăzi sau a unui sector. În prealabil, preşedintele şi secretarul organizaţiei de partid, împreună cu inginerul agronom sau zootehnic — aceasta depinzînd de ce sector anume urmează să fie analizat — stau de vorbă cu colectiviştii din brigada sau sectorul respectiv, avînd astfel putinţa să cunoască mai îndeaproape problemele ce trebuie rezolvate. La această analiză mai participă brigadierul, şefii de echipă şi cîţiva colectivişti fruntaşi din brigada sau sectorul analizat. Cu acest prilej se stabilesc măsuri şi răspunderi concrete pentru rezolvarea în termen cît mai scurt a problemelor dezbătute.

În afară de şedinţele săptămînale ale consiliului de conducere, în fiecare seară preşedintele, brigadierii şi inginerii ţin şedinţe scurte în care stabilesc planul de muncă operativ pentru ziua următoare. A doua zi se controlează pe teren îndeplinirea sarcinilor stabilite.

Apoi trimestrial, adunarea generală a gospodăriei dezbate, conform statutului, realizarea prevederilor de plan pe perioada trecută, hotărînd măsurile ce trebuie luate în continuare.

Prin aceste şedinţe se dă posibilitate membrilor gospodăriei să participe direct şi în mod continuu la rezolvarea problemelor de producţie, să-şi spună cuvîntul ori de cîte ori este nevoie pentru bunul mers al treburilor obşteşti. Astfel, este garantată îndeplinirea tuturor prevederilor planului de producţie şi punerea în valoare a noi surse pentru depăşirea lor.

Aproape 90 la sută din veniturile băneşti planificate, gospodăria le realizează prin contractări cu statul. Pînă la începutul lunii decembrie, planul de livrare a produselor contractate fusese depăşit la un mare număr de produse printre care: grîu, cu 4 tone, cartofi, cu 250 de tone (s-au predat 85 de vagoane faţă de 60, plan), lapte de oaie, cu 1.000 litri, lînă, cu 529 kg. Vor fi realizate integral sarcinile de contractare şi la celelalte produse de origine animală: lapte de vacă — 60 de vagoane, carne de porc şi vită — 112.700 kg în viu etc.

Norme de retribuire judicios stabilite

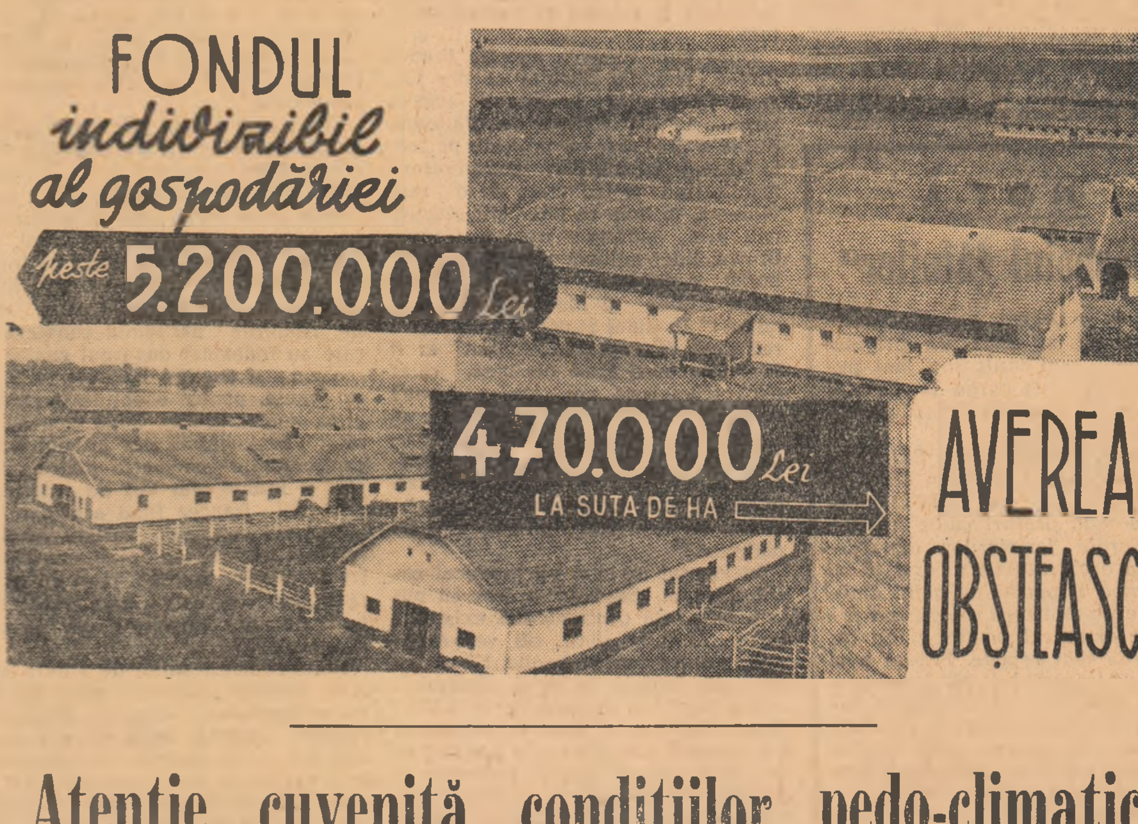
Organizaţia de partid şi consiliul de conducere al gospodăriei au permanent în atenţie aplicarea unor norme de retribuire cît mai corespunzătoare condiţiilor de muncă şi priceperii colectiviştilor.

Iată cîteva dintre exemplele care ilustrează cum, an de an, normarea muncii suferă modificări în funcţie de noile condiţii de lucru. În anul 1959 s-au cheltuit, pentru un hectar cultivat cu grîu, 26 zile-muncă, în 1960 — 24,6 z.m., iar anul acesta 23 z.m. La hectarul cultivat cu porumb siloz s-au cheltuit, în 1959, 62 z.m, anul trecut 49 z.m., iar în 1962 — 43 z.m. La cultura sfeclei de zahăr, de asemenea, s-au cheltuit în acest an cu 12 zile-muncă mai puţin decît în 1959 — atunci 126 z.m., acum 114.

La grija deosebită dovedită de colectivişti pentru folosirea judicioasă a zilelor-muncă se mai adaugă şi faptul că producţiile au continuat în acelaşi timp să crească. Calculat la tona de grîu, de exemplu, consumul de zile-muncă a fost în 1959 de peste 12,8; în 1962 aceeaşi cantitate de produse a fost obţinută cu numai 8,8 zile-muncă. Asemenea fenomene pozitive s-au înregistrat la aproape toate culturile. Ori, tocmai aceasta face cu putinţă creşterea valorii zilei-muncă. Cu cît la o zi-muncă se vor produce bunuri de o valoare mai mare cu atît există posibilitatea creşterii valorii acestei zile-muncă.

Fireşte că, cu prilejul luării în discuţie a normelor de muncă şi de retribuire, nu se pune problema modificării normelor la toate felurile de lucrări. Aceasta nici n-ar fi cu putinţă, deoarece sînt unele lucrări, de exemplu trioratul sau mersul pe semănătoare, precum şi altele, care se execută mereu în aceleaşi condiţii şi deci nu suferă modificări.

Demnă de subliniat este preocuparea pentru modificarea acelor norme considerate de adunarea generală ca fiind depăşite.

Atenţie cuvenită condiţiilor pedo-climatice

Aşezată în cunoscuta regiune subcarpatică, Ţara Bîrsei, gospodăria noastră colectivă are condiţii naturale deosebit de prielnice culturii cerealelor şi plantelor tehnice. Cu rezultate dintre cele mai bune se pot cultiva grîul, orzul, orzoaica, ovăzul, precum şi cartoful, sfecla de zahăr, cicoarea. Producţii mari şi constante dă de asemenea şi porumbul cultivat pentru siloz. Microclimatul specific este favorabil şi creşterii animalelor de producţie.

Aceste condiţii prielnice au fost însă pînă mai acum cîţiva ani puţin folosite. Producţiile de cereale erau mici, culturile tehnice ocupau suprafeţe restrînse de teren, iar numărul de animale era şi el mic. Treptat, treptat, lucrurile s-au schimbat mult în bine. Pe baza unor planuri de producţie bine întocmite, gospodăria colectivă a trecut la realizarea unei structuri cît mai corespunzătoare a culturilor, colectiviştii şi-au sporit atenţia pentru dezvoltarea sectorului zootehnic.

Mie, ca inginer agronom, munca de îndrumare a producţiei în gospodăria colectivă Feldioara mi-a dat multe satisfacţii. Gospodăria a realizat anul acesta la hectar cîte 2.608 kg grîu, 2.208 kg orzoaică, 4.251 kg secară, peste 23.000 kg sfeclă de zahăr, 14.820 kg cicoare, producţii pe care în trecut nimeni nu s-ar fi încumentat să le considere posibile. Ele se datoresc muncii sîrguincioase şi priceperii colectiviştilor, preocupării lor de a aplica în practică învăţămintele agrotehnicii.

Să luăm, de exemplu, sfecla de zahăr. Dintre plantele tehnice ea se cultivă cel mai de demult, comuna fiind situată doar la cîţiva kilometri de fabrica de zahăr Bod. Dar atît ca suprafaţă cît şi ca producţie nu se putea spune că acestei culturi i se acorda atenţia cuvenită. Rareori, în anii cei mai buni, producţia la hectar depăşea 15.000 kg, iar suprafeţele destinate sfeclei de zahăr erau destul de mici. Chiar în 1960, gospodăria colectivă n-a cultivat cu sfeclă decît 100 de hectare. Avînd condiţii bune de extindere a culturii de sfeclă de zahăr şi stimulaţi de avantajele acordate de stat cultivatorilor, colectiviştii din Feldioara au dublat în aceşti doi ani suprafaţa de sfeclă de zahăr. Producţia de sfeclă la hectar a crescut şi ea, aşa cum spuneam, la peste 23.000 kg.

Ca agronom, am urmărit îndeaproape, în cei şase ani de cînd muncesc la gospodăria din Feldioara, felul cum se comportă o cultură sau alta la condiţiile specifice ale terenului gospodăriei. Concluziile pe care le-am desprins ne sînt de folos atît în timpul anului, pentru aplicarea corectă a agrotehnicii, cît şi cu prilejul definitivării planului de producţie, cînd putem stabili mai judicios amplasarea culturilor. Am observat, spre exemplu, că, cultivată după sfeclă de zahăr, orzoaica dă constant peste 3.000 kg la hectar, tot aşa cum şi grîul dă peste 3.000 de kg la hectar dacă îl cultivăm după cartofi, deoarece aceste plante au fost bine îngrăşate şi solul lucrat corespunzător.

În cea mai mare parte, terenurile gospodăriei sînt recunoscătoare la arătura adîncă executată la 27—29 cm şi continuată cu folosirea în adîncime a scormonitorului pînă la circa 37 de cm. O asemenea lucrare s-a dovedit de fiecare dată foarte utilă şi mai ales în condiţiile de secetă ale acestui an. Deşi n-a plouat de loc în toată perioada de vegetaţie a culturilor, plantele au avut, acumulată datorită arăturii adînci, o cantitate de apă suficientă. Producţie deosebit de bună am obţinut, spre exemplu, la cartofi: 22.000 kg în medie la hectar de pe 105 hectare, faţă de 16.000 kg la ha, plan.

Paralel cu arătura adîncă, noi dăm mare atenţie şi folosirii îngrăşămintelor. Neavînd gunoi de grajd pentru a fertiliza anual întreaga suprafaţă de teren a gospodăriei, am stabilit să fertilizăm terenul pe care urmează să însămînţăm culturile tehnice bune premergătoare pentru cereale: sfecla de zahăr şi cartoful şi de la care obţinem rezultate bune. Terenul destinat sfeclei de zahăr îl gunoim toamna, iar gunoiul strîns iarna, îl dăm la cartof, primăvara. Superfosfat dăm toamna pe terenul destinat cerealelor şi, parţial, pe cel destinat sfeclei de zahăr.

Pentru a stabili modul cel mai corect de aplicare a îngrăşămintelor, am făcut cîţiva ani la rînd o serie de experienţe la sfecla de zahăr care ne-au permis să tragem concluzii interesante. Una din sole nu a primit nici-o cantitate de îngrăşăminte, fiind considerată solă martor. Pe o solă am dat la hectar cîte 20.000 kg gunoi de grajd, 100 kg sare potasică şi 200 kg superfosfat. În timpul vegetaţiei sfeclei de zahăr am mai dat încă 100 kg azotat de amoniu la hectar. Pe o altă solă am aplicat numai gunoi de grajd, aceeaşi cantitate, iar pe o a treia, numai îngrăşăminte chimice, în aceleaşi proporţii. În fiecare an rezultatele au fost aceleaşi: faţă de sola martor, cea îngrăşată numai chimic a dat un spor de recoltă în jur de 400 de kg la hectar; pe cea îngrăşată numai cu gunoi, sporul a fost de aproape 3.000 de kg la hectar, iar sola fertilizată cu îngrăşăminte în combinaţie — naturale şi chimice — a dat un spor de aproape 6.000 kg la hectar. Concluzia este uşor de desprins.

Din aceste exemple reiese un fapt foarte important, şi anume: nu poate fi vorba de o îndrumare competentă a producţiei dacă nu cunoşti concret şi în amănunt terenul gospodăriei în care munceşti. Această cunoaştere preocupă nu numai pe inginer, ci pe toţi colectiviştii noştri. *Tocmai de aceea, prevederile planului de producţie au şanse sigure de realizare.*

DUMITRU VIŞA
inginer agronom

Retribuirea şefilor de echipă pentru munca de conducere se face ţinîndu-se cu stricteţe seama de aportul pe care aceştia îl aduc în direcţia mobilizării la muncă a colectiviştilor din echipele respective. În stabilirea normelor de retribuire a acestor tovarăşi s-a pornit de la faptul că şefii de echipă realizează cele mai multe zile-muncă prin participarea directă la procesul de producţie. În aceste condiţii, adunarea generală a hotărît ca şefilor de echipă să li se dea pentru munca de conducere între 1—3 la sută din zilele-muncă efectuate de colectiviştii din echipa lor, dar nu mai mult de 72 de zile-muncă pe an.

Colaborare strînsă cu brigada de tractoare

Pentru realizarea planului de producţie al gospodăriei noastre, un sprijin deosebit ne acordă staţiunea de maşini şi tractoare Hărman care a permanentizat la noi brigada a 10-a de tractoare. Această brigadă ne deserveşte de peste 10 ani, cu deosebirea că la început, cu cele cîteva tractoare ale brigăzii, nu puteam executa decît arăturile, şi acelea pe o suprafaţă restrînsă. An de an, însă, brigada a fost dotată cu noi tractoare şi maşini agricole, astfel încît gradul de mecanizare a lucrărilor a crescut mereu. În afară de arături, S.M.T.-ul execută pe terenurile noastre lucrări de întreţinere — cultivat, grăpat, prăşit — şi recoltarea păioaselor.

Din experienţa proprie pot spune că bunul mers al muncii, îndeplinirea la timp şi bine a sarcinilor de producţie, depind într-o măsură de colaborarea dintre brigada de cîmp a gospodăriei colective şi brigada de tractoare. La definitivarea sarcinilor de plan pe brigăzile gospodăriei avem în vedere şi volumul şi felul de lucrări mecanizate ce urmează să fie executate de către S.M.T. Fiecărei brigăzi de cîmp îi sînt repartizate un anumit număr de tractoare şi alte maşini agricole. De exemplu, brigada pe care o conduc, a treia, are permanent la dispoziţie patru tractoare Universal şi maşinile de care avem nevoie pentru diferitele lucrări.

În toate campaniile agricole, brigăzile gospodăriei colective răspund de asigurarea unor condiţii corespunzătoare de muncă şi de trai tractoriştilor pentru ca aceştia să poată lucra cu maximum de randament. Noi le asigurăm hrană caldă şi condiţii bune de cazare. Tot gospodăria a amenajat un depozit de carburanţi şi lubrifianţi pentru a evita întreruperea lucrului în cîmp.

În fiecare seară şeful brigăzii de tractoare ia parte la şedinţa operativă cu brigadierii gospodăriei colective şi împreună stabilim locul, felurile de lucrări şi necesarul de maşini pentru munca din ziua sau zilele următoare.

Ţinînd o permanentă legătură cu şeful brigăzii de tractoare, orice nepotrivire ar surveni între planul brigăzii de cîmp şi al celei de tractoare este imediat rezolvată.

Pentru unele lucrări mecanizate care nu au putut fi prevăzute la încheierea contractului între gospodărie şi S.M.T., primăvara, înainte de ieşirea în cîmp, se întocmeşte de comun acord, ca anexă la contract, o convenţie suplimentară.

ION BODEANU
brigadier de cîmp

Ce se ascunde îndărătul rachetei „Skybolt"?

ION MIHAILEANU

In ultimele zile s-a desfăşurat o discuţie foarte aprinsă în opinia publică din Marea Britanie în jurul rachetei „Skybolt". Ce este această rachetă „Skybolt"? În cadrul încercărilor pe care le-a făcut şi le face guvernul conservator de a menţine Anglia ca putere nucleară, el a comandat în S.U.A. construirea unei rachete ce poate lansa focoase nucleare, întrucît armamentul atomic de care dispune Marea Britanie este învechit. Însă, în preajma întîlnirii din aceste zile dintre preşedintele Kennedy şi primul ministru Macmillan, S.U.A. au înştiinţat Anglia că din motive tehnice şi financiare această rachetă nu va mai putea fi construită şi livrată. Din partea americană s-au adus următoarele argumente care pledează împotriva rachetei „Skybolt": preţul ei de cost ridicat, timpul îndelungat pe care l-ar necesita fabricarea ei (încă 2—3 ani) şi scăzuta ei valoare militară.

După cum comenta agenţia France Presse, reacţiile deputaţilor din Camera Comunelor la aflarea acestei veşti, au fost extrem de grăitoare. Ştirea a provocat vii proteste pe toate băncile deputaţilor, conservatorii manifestînd o indignare de o rară violenţă, în timp ce laburiştii reacţionau prin murmure ironice. George Brown, lider adjunct al partidului laburist a declarat că „întregul program militar al Marii Britanii este ruinat!" În afară de aceasta, Brown a remarcat că racheta „Skybolt" ar fi în orice caz o armă depăşită, chiar dacă tehnicienii vor reuşi s-o pună la punct. Şeful partidului liberal a afirmat că „este timpul ca Marea Britanie să părăsească politica dezastruoasă a forţei nucleare independente". In sfîrşit, mai mulţi deputaţi conservatori au exclamat: „Americanii ne părăsesc!"

Incidentul pe care l-a provocat cazul rachetei „Skybolt" a scos cu putere la iveală contradicţiile existente între S.U.A. şi aliaţii săi vest-europeni, printre care şi Anglia. Ne amintim că, înainte cu două săptămîni, fostul ministru de externe al S.U.A. Dean Acheson, a ţinut o cuvîntare, considerată insultătoare la Londra, în care susţinea că Anglia a devenit o putere de mîna a doua, pe care S.U.A. nu se mai pot bizui în Europa. Acum apare evident că această cuvîntare reprezenta o pregătire psihologică pentru recenta sesiune N.A.T.O. şi pentru întîlnirea Kennedy-Macmillan, pentru a pune Marea Britanie într-o poziţie inferioară în tratativele cu S.U.A. Cît priveşte neînţelegerea în privinţa rachetei „Skybolt" ea ascunde conflicte ceva mai adînci în domeniul economic, politic şi militar între S.U.A. şi ceilalţi aliaţi din N.A.T.O.

In primul rînd este vorba de intenţia S.U.A. de a-şi menţine monopolul nuclear în cadrul N.A.T.O. şi pe această bază de a-şi afirma supremaţia politică faţă de Europa occidentală. După cum se ştie, atît guvernul francez cît şi guvernul vest-german pretind ca S.U.A. să le acorde arma atomică, în timp ce guvernul american, conform concepţiei ministrului său de război Mc Namarra insistă asupra necesităţii ca Europa occidentală să-şi mărească armamentul său clasic, monopolul nuclear rămînînd la dispoziţia S.U.A. De aceea, refuzul recent de a livra Angliei racheta „Skybolt" apare ca o lovitură îndreptată în două direcţii: 1) Excluderea Angliei din rîndurile puterilor nucleare 2) Incercarea de a exercita în acest fel presiuni asupra lui De Gaulle pentru a renunţa la proiectele Franţei de a deveni o putere nucleară independentă.

Aceste neînţelegeri pe plan militar între S.U.A. şi aliaţii săi sînt strîns legate de conflictele lor economice. Prin crearea Pieţei comune, Franţa şi Germania occidentală au devenit rivale de temut pentru S.U.A. în lupta de concurenţă pe pieţele de desfacere ale lumii. Îndemnînd aceste ţări să-şi mărească potenţialul de armament clasic, S.U.A., în afară de faptul că urmăresc să-şi menţină supremaţia nucleară faţă de ele, doresc să împovăreze economiile R.F.G. şi Franţei cu mari cheltuieli de război pentru a le slăbi capacitatea lor de concurenţă comercială.

După cum era de prevăzut, guvernul englez a reacţionat foarte puternic la încercarea S.U.A. de a refuza Marii Britanii racheta „Skybolt" pentru că acest lucru înseamnă dispariţia Angliei ca putere nucleară, iar această problemă figurează pe ordinea de zi a întrevederii dintre Kennedy şi Macmillan. Au existat voci în rîndurile partidului conservator care au îndemnat guvernul englez să realizeze o coaliţie pe această temă cu Franţa, pentru a obţine împreună arma nucleară. Dar, după cum au arătat evenimentele din ultimul timp, contradicţiile economice dintre Anglia şi Franţa sînt atît de puternice, guvernul francez fiind acel care se opune cel mai mult intrării Angliei în Piaţa comună de teama concurenţei produselor engleze, încît nu există perspectiva reală a unui front strategic comun Anglia—Franţa în cadrul N.A.T.O.

Refuzul americanilor de a livra Angliei racheta „Skybolt" pune guvernul conservator în mari dificultăţi politice interne. După situaţia grea care s-a creat Angliei în tratativele sale nesfîrşite, neîncununate pînă acum de succes, de a intra în Piaţa comună, apare acum şi perspectiva excluderii Angliei de către S.U.A. din clubul atomic. Or, guvernul condus de Macmillan a transformat aceste două probleme, intrarea Angliei în Piaţa comună şi transformarea Angliei într-o putere nucleară independentă, în punctele cele mai importante ale programului său de politică externă.

După cum se observă, evenimentele internaţionale dau dreptate opoziţiei crescînde care se manifestă în Anglia faţă de cheltuielile costisitoare şi inutile pentru înarmarea atomică ca şi faţă de dizolvarea independenţei economice a Angliei în cadrul Pieţei comune.

Pături din ce în ce mai largi ale poporului englez consideră că unica cale pentru ca Anglia să-şi menţină rolul ei în lume este abandonarea politicii sinucigaşe a cursei înarmărilor nucleare, afirmarea unei politici de coexistenţă paşnică, alocarea investiţiilor în domeniul industriei paşnice.

Iar opinia publică internaţională, păturile largi ale popoarelor din întreaga lume nu numai că se împotrivesc extinderii armelor nucleare în lume, dar ele cer efectuarea dezarmării generale şi totale, pe baza propunerilor realiste multilaterale, făcute de Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste.

NOTĂ

„Războiul găinilor"

De la o vreme, pe piaţa vest-europeană se duce un original „război", mai mult sau mai puţin secret: este vorba de războiul tarifar provocat de livrările americane de... găini.

Astfel, Olanda acuză S.U.A. de un dumping al găinilor, adică le reproşează că i-au inundat piaţa cu găini la preţuri vădit scăzute. Asociaţiile fermierilor din Germania occidentală au cerut să se interzică importul de găini americane pe motiv că americanii folosesc arsenicul pentru a îngrăşa păsările mai repede. Franţa a şi interzis importul de păsări americane, motivînd că în timpul îngrăşării lor s-au folosit preparate de hormoni, care ar putea să aibă un efect vătămător asupra activităţii unor glande ale oamenilor.

„Războiul găinilor" e doar începutul unor mari încăierări economice. Aşa cum prevăd economiştii americani, „piaţa comună" şi măsurile protecţioniste aplicate de ţările vest-europene vor face ca pînă în anul 1970 exportul de produse agricole americane să se reducă cu 30 la sută.

Iată de ce în ajutorul capitaliştilor americani au şi sărit resoartele ascunse şi făţişe ale maşinii de stat. După cum relatează revista „Time", la ultima întrevedere dintre preşedintele Kennedy şi cancelarul vest-german Adenauer, o dată cu problema Berlinului occidental, s-a discutat şi despre... „războiul găinilor". La tratativele de la Bruxelles ale ţărilor participante la „piaţa comună", reprezentantul S.U.A. a ameninţat că Statele Unite vor aplica tarife de restricţie la mărfurile acelor ţări care vor pune piedici exportului american.

Aşadar, „cocoşul" american se... răţoieşte. Dar, după cît se pare, capitaliştii europeni se ţin tari, fiindcă ştiu foarte bine că piaţa vest-europeană prezintă mai mult interes pentru americani decît prezintă piaţa americană pentru producătorii vest-europeni.

Că doar n-au „orbul găinilor"...

ŞTIRI EXTERNE

● **TASS a transmis că la 19 decembrie Iosip Broz Tito, preşedintele R.P.F. Iugoslavia, şi Nikita Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., au sosit la Kiev. Aici, în cursul aceleiaşi zile, preşedintele R. P. F. Iugoslavia şi persoanele care îl însoţesc s-au întîlnit cu conducători ai Partidului Comunist şi ai Guvernului R.S.S. Ucrainene.**

● De curînd, a avut loc la München (R. F. Germană) congresul ţăranilor din landul Bavaria, la care au participat 7.000 de delegaţi ai ţărănimii vest-germane. Obiectul discuţiilor la acest congres l-a format procesul de ruinare a ţărănimii. S-a arătat în această privinţă că datorită politicii agrare a guvernului de la Bonn, din 1949 s-au ruinat în R.F. Germană 425.000 de gospodării ţărăneşti. De asemenea, s-a arătat că în cursul următorilor zece ani sînt ameninţate cu ruinarea alte 300.000 — 400.000 de gospodării.

● **Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat la 18 decembrie un proiect de rezoluţie prezentat de 13 ţări membre ale O.N.U., care cer independenţa coloniei portugheze Angola şi sancţionarea Portugaliei în cazul în care aceasta nu va lua măsuri imediate pentru acordarea independenţei Angolei.**

● La Stockholm (capitala Suediei) a avut loc o consfătuire a reprezentanţilor partidelor comuniste din Danemarca, Finlanda, Norvegia şi Suedia. Consfătuirea a acordat o atenţie deosebită situaţiei internaţionale actuale şi în primul rînd importanţei luptei pentru menţinerea păcii.

● **În colonia britanică Aden din Peninsula Arabică, grevele şi demonstraţiile anticolonialiste au căpătat un caracter de masă. Adenul a fost acaparat de Anglia în 1839. La Aden este instalată cea mai mare bază militară engleză din Orientul mijlociu.**

● Guvernul englez a hotărît zilele trecute să acorde Nyassalandului ieşirea din federaţia Rhodesiei şi Nyassalandului.

● **În legătură cu întîlnirea Kennedy-Macmillan, ştirile din străinătate arată că cei doi conducători occidentali „sînt puşi în faţa celei mai neplăcute ordini de zi din istoria întîlnirilor lor din ultimii doi ani". În primul rînd ei discută problemele relaţiilor Est-Vest, dar în centrul convorbirilor lor se află controversa privind racheta „Schybolt" şi situaţia din Congo.**

● Fostul nazist Globke, în prezent secretar de stat, conducătorul cancelariei lui Adenauer, a fost interogat în secret, acum cîteva zile, de Tribunalul din Bonn, în legătură cu activitatea sa în perioada „celui de-al treilea Reich".

● **În Chile (America Latină) a avut loc de curînd o grevă generală la care au participat peste un milion de oameni. Poliţia şi armata au deschis foc împotriva muncitorilor.**

● În legătură cu vizita de protocol pe care biroul senatului francez urmează s-o facă preşedintelui de Gaulle, senatorii radicali care fac parte din birou au hotărît să nu participe la această vizită.

● **Statele Unite ale Americii au anunţat acum cîteva zile că recunosc guvernul Republicii Arabe Yemen. Se ştie că Yemenul a devenit republică în urma revoluţiei poporului yemenit, care s-a înfăptuit nu demult în această ţară.**

● Statele Unite îşi intensifică amestecul în Congo. Ele au acceptat „la cererea autorităţilor O.N.U." de a furniza material militar suplimentar forţelor O.N.U. în Congo.

In comuna Pietroşani

După primele zile ale Spartachiadei de iarnă a tineretului

...Primele zile de decembrie. Cîteva sute de flăcăi şi codane din comuna Pietroşani (raionul Zimnicea) şi-au dat întîlnire la o sărbătoare sportivă a tinereţii. Au participat la deschiderea festivă a Spartachiadei de iarnă a tineretului, — această largă competiţie de masă care antrenează an de an un număr tot mai mare de concurenţi.

În program sînt cuprinse întreceri la mai multe ramuri sportive. Printre acestea figurează şi concursuri de alergări pe teren variat. (După cum am anunţat, în regulamentul actualei ediţii a Spartachiadei de iarnă s-au introdus şi concursuri de cros). Desigur, acum timpul nu este tocmai favorabil unor asemenea întreceri sportive în aer liber; temperatura este foarte scăzută. Dar, parcă tinereţea şi entuziasmul ţine seama de acest mic impediment? Şi apoi, tinerii colectivişti de aici sînt obişnuiţi cu anotimpul rece. Aflăm că ei au mai participat la astfel de concursuri de cros desfăşurate chiar pe timp de iarnă.

Interesul manifestat pentru aceste întreceri se reflectă şi prin numărul mare de participanţi. Acum, la concursul de cros s-au înscris aproape 200 de tineri şi tinere. Ei sînt împărţiţi pe grupe şi categorii de vîrstă. Printre concurenţi se află tineri colectivişti şi elevi, fiii harnicilor lucrători ai ogoarelor fără haturi de pe valea Vedei.

...Iată, se dă startul. Mai întîi intră în concurs grupul de junioare. Acestea au de parcurs numai 400 de metri. Întrecerea este pasionantă şi pînă la urmă victoria revine tinerei Stela Ogică. Apoi urmează, pe rînd, întrecerile juniorilor, pe distanţa de 500 m., ale senioarelor, pe distanţa de 800 m şi ale seniorilor pe distanţa de 1 500 m. Ultima probă, a seniorilor, a fost mai dificilă. S-a desfăşurat pe un teren accidentat, pe valea Vedei. Concurenţii au luptat cu multă ardoare; fiecare căutînd să termine parcursul fără... abandon. Victoria a revenit tînărului colectivist Petre Fifiţă, care a trecut primul linia de sosire, fiind urmat de Stan Picu.

Între timp, în sălile căminului cultural „Aurel Vlaicu" din comuna Pietroşani au început întrecerile la celelalte ramuri sportive prevăzute în regulamentul Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Pregătirile intense ca şi acţiunile de popularizare în jurul acestei competiţii au făcut ca încă din prima zi de concurs să se înregistreze o participare masivă. După cum ne-a informat profesorul Victor Iriminoiu, la întrecerile de şah s-au înscris 187 de tineri şi 230 copii, dintre care 120 fete; la tenis de masă sînt prezenţi 160 concurenţi (87 fete); la trîntă participă 56 de concurenţi etc.

Ţinînd seama de numărul mare de participanţi, colectivul de organizare a competiţiei a stabilit ca şi aceste întreceri să se desfăşoare mai întîi pe grupe. Astfel, după întocmirea tabelelor de concurs, întrecerile au început la fiecare ramură sportivă. Pînă în prezent printre cei mai buni concurenţi se numără: fraţii Stan şi Gheorghe Cojocaru (la întrecerile de haltere şi trîntă), Ion Bunea, Stan Picu (tenis de masă), Iulian Marcea (haltere), Gh. Badea, Iulian Găujăneanu (şah) şi alţii.

Pentru buna desfăşurare a concursurilor, colectivul de organizare a asigurat din timp echipamentul şi materialele sportive necesare. S-au procurat 10 jocuri de şah, 2 saltele pentru întrecerile de trîntă, o masă de tenis şi s-au confecţionat 2 haltere.

Tinerii din comună şi-au pregătit săniuţele şi patinele şi acum aşteaptă sosirea zăpezii. Dar, pînă atunci ei îşi continuă întrecerile la celelalte ramuri sportive.

D. PAVEL

Guatemala şi grijile monopolurilor din S. U. A.

„Guatemala — scria la sfîrşitul lunii noiembrie ziarul american „New York Times" — este de fapt o ţară împărţită în două. De o parte se află capitala, cu clasele stăpînitoare şi cu marii proprietari de pămînt (cafea, banane, bumbac), plus unele vîrfuri conducătoare sindicale. Acestea sînt persoane educate, albi sau avînd sînge alb amestecat cu sînge indian. Cealaltă parte, care cuprinde două treimi din ţară, este alcătuită din comunităţi separate de indieni, trăind la fel ca în urmă cu sute de ani, analfabeţi şi cu o economie înapoiată. Guatemala — recunoaşte în încheiere ziarul amintit — este o ţară foarte săracă, care are o conducere proastă şi coruptă".

Ziarul american nu mai pomeneşte acum că în 1954, cînd a fost înlăturat regimul democratic al preşedintelui Arbenz şi înscăunat actualul regim, fostul secretar al Departamentului de Stat, John Foster Dulles, a caracterizat mîrşava intervenţie a cercurilor imperialiste în treburile acestei ţări mici drept „o mare victorie a S.U.A.".

Neguri ce întunecă speranţe

Ţară mică — cu o suprafaţă de 109.000 km.p. —, Guatemala dispune totuşi de condiţii naturale deosebit de favorabile pentru a asigura un trai omenesc celor aproape 4 milioane de locuitori. Agricultura — principala ramură a economiei — produce însemnate cantităţi de cafea, trestie de zahăr, banane, cacao şi alte produse specifice zonei tropicale. În subsolul ţării s-au descoperit mari zăcăminte de petrol şi minereu de fier, lemnul pădurilor tropicale are multiple întrebuinţări.

Asemenea altor republici ale Americii centrale, Guatemala este însă o feudă a marilor monopoluri americane, în rîndul cărora locul principal îl ocupă „United Fruit Company", monopolul nord-american pe care locuitorii îl denumesc „monstrul verde". Numai „United Fruit" deţine în Guatemala 300.000 hectare din cele mai fertile terenuri. La acestea, monopolul nord-american a mai adăugat fabrici de prelucrare a trestiei de zahăr şi a boabelor de cacao.

În viaţa poporului Guatemalei, anul 1951 a adus mari speranţe. Lupta forţelor progresiste, în primul rînd a muncitorilor şi ţăranilor, adusese la cîrma ţării un guvern democratic, condus de preşedintele Jacobo Arbenz. Curînd a început înfăptuirea unei reforme agrare. Aproximativ 100.000 ţărani au primit circa 400.000 ha. pămînt.

Fireşte, „United Fruit" nu s-a împăcat cu faptul că i-au fost expropriate peste 150.000 ha., aşa cum nu s-au împăcat nici cei 1.000 latifundiari autohtoni. Avînd sprijinul celor mai agresive cercuri din S.U.A., ei au organizat invazia unor bande de mercenari şi răsturnarea regimului democratic, liber ales de popor. Cu baionetele poliţiei şi armatei a fost înscăunat un regim de teroare, condus actualmente de Ydigoras Fuentes.

„Lumea liberă" după model S. U. A.

Ce a adus poporului guatemalez „lumea liberă" înscăunată de S.U.A?

Dacă în perioada regimului Arbenz, ţara îşi acoperea singură nevoile de cereale, acum e nevoită să le importe în mare parte din S.U.A. În schimb, produsele Guatemalei sînt jefuite la preţuri derizorii. În decurs de 3 ani, veniturile obţinute din vînzarea cafelei — principalul produs de export — au scăzut cu 16 milioane de dolari. Salariile muncitorilor au pierdut mult din puterea de cumpărare, veniturile ţăranilor s-au redus mult. În schimb cresc chiriile şi preţurile.

Un indice important al mizeriei în care se zbat masele muncitoare este durata medie a vieţii, care în Guatemala abia atinge 36 ani. Din 100 de locuitori, 72 sînt analfabeţi.

O comisie a O.N.U. a constatat că indienii din Guatemala — care formează marea majoritate a populaţiei — cheltuiesc anual în medie 3,5 dolari pe locuitor, o sumă cu care nu poţi cumpăra nici măcar o cămaşă!

„Guatemala — a spus pe bună dreptate fostul preşedinte Jacobo Arbenz — a învăţat ce înseamnă „lumea liberă" şi ce numeşte Washingtonul „democraţie". S.U.A. au adus foamete, oprimare şi crime poporului guatemalez".

Se înteţeşte lupta armată

Poporul Guatemalei nu mai vrea să îndure jaful monopolurilor S.U.A., regimul odios de dictatură a lui Fuentes. Lupta pentru o viaţă demnă a cuprins pături largi ale populaţiei — muncitori, ţărani, studenţi, militari. Au apărut centre ale mişcării de partizani: frontul „Alexandro de Leon — 13 noiembrie" şi frontul „20 octombrie". În mai multe locuri, ţăranii au dat foc plantaţiilor latifundiarilor locali şi celor ale societăţilor nord-americane, au distrus poduri, paralizînd transporturile.

În însăşi capitala ţării, mari manifestaţii împotriva dictaturii au fost reprimate cu sălbăticie. În martie au fost ucişi 40 de patrioţi, iar alţi 500 au fost răniţi. În aprilie, poliţia a tras cu mitralierele împotriva studenţilor universităţii San Carlos.

La sfîrşitul lunii noiembrie, împotriva dictaturii Fuentes s-a ridicat aviaţia militară. Răscoala a fost înăbuşită, peste 300 militari au fost arestaţi.

Situaţia dictatorului Fuentes a devenit atît de şubredă încît pînă şi o revistă nord-americană, „Tima", a scris că „barbaria, tirania, grosolănia şi alte asemenea calităţi ale preşedintelui guatemalez fac din această ţară latino-americană un loc prea puţin sigur pentru a trăi sau a investi capitaluri".

Printre rîndurile revistei americane se poate citi teama că zilele dictaturii lui Fuentes sînt numărate.

SORIN STRUJAN

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii